

॥ खंड ०७ ॥

॥ ओवी नं. १४ ॥

॥ मुळवरची ओवी ॥

॥ आपलीया बळे । नाही बोलवत ॥

॥ आपलीया बळे । नाही बोलवत ।

सख्या भगवंत । वाच्या तुही ॥

॥ साळु जरी बोले । बोले मंजुळ वाणी ।

शिकविता धनी । उभा आहे ॥

॥ भालीयाचे घाव । काटयावर निवारी ।

देव माझा कैवारी । उभा आहे हो राया ॥ कृष्ण राजा हो...

॥ कल्पने ची बाधा । न लागो राजसा ।

हरीच्या या दासा । भावीकाशी ॥

॥ हंकाराची वाचा । अहीन हा भला ।

बट्टा नाही त्याला । रत्तीभर हो राया ॥ कृष्ण राजा हो...

भजने :- ॥ हंकार कल यवगात । द्युताची/विठुची वाणी सांगे जगात..
नवल/महिमा सांगे जगात ॥

॥ ओवी नं. १५ ॥

॥ मुळवरची ओवी ॥

॥ देहीचा हा कार । उभा आहे सम्मोर ॥

वरभजन :- ॥ देहीवर सत्ता आहे धन्याची । यवग भरले ।

अवतार घवुन सारंगधर । सत्य बोलले ॥

॥ देहीचा हा कार । उभा आहे सम्मोर ।

नवनिधीचा कार । घेतो सारंगधर ॥

॥ करुणेचा सागर । उभा ठार्ड ठार्ड ।

गोपाळाच्या पाठी । अधार तु देशी ॥

॥ हंकार हे वाणी । विनवितो तुम्हा ।

गोपाळ लावा नामी । अशी आहे वासना ॥

॥ पुर्विचा हा लेख/लेश । चुकवेना कोणा ।

उभी साळु माय । पाजे, अमृताचा पान्हा ॥

॥ फाटक्याचे धड । करावं बा अवधुता ।

भाकल्याचे गुण तुम्ही, बोलले पंडीता ॥

भजने :- ॥ शाहु नंदन गर्जुन बोले ।

या कर्ता-याचे/महाराजाचे दिवस जवळ आले

॥ ओवी नं. १५/१ ॥

॥ मुळवरची ओवी ॥

॥ दिवस आला हो आला ॥

॥ आपन उभे आंग । अवतार संग । अनामत आले हो आले ॥ दिवस आला..

॥ ज्याच्या मनात आहे खुशी । घडवन तशी । आपलुप आले हो आले ॥

॥ वेळोवेळा करे सुमरन । अगाध गुण । देई त्याला हो त्याला ॥ दिवस आला..

॥ प्रेम भक्त नित ध्यान । लावुन मन । तोची खरा हो खरा ॥ ०४ ॥ दिवस..

भजने :-

॥ दिवस आला यवगाचा । सत्य शकुन या महाराजाचा/ईश्वर-पुनाचा ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधूत ॥